

- Gününüz,günleriniz,ömürleriniz bereketli
Aydınlık,mutlu,huzurlu,onurlu,anlamli olsun
Sevgili çocuklar...
Eğer kulak verirsiniz bana
Size anlatacağım,sizinle paylaşacağım
Bazı güzel,yararlı şeyler var...
Umuyor,arzu ediyorum ki
Bir nebze yararı olsun
Yeni ufuklar açsın önünüzde,
Tomurlar patla(tı)sın yüreklerinizde
Düşüncelerim,duygularım...
- Gelin,yürüyelim hep birlikte
Sonsuz kırlara doğru,
Çamların,meşelerin,akasyaların altından,
Yüreklerimiz,gözlerimiz dolu dolu,
Ouralım şöyle gürültüsüz,dingin bir yere
Söyleşelim şundan,bundan...
- Hah,tamam,bakın şurası ne güzel
Tam aradığımız yer...
Öyle değil mi,ê dersiniz... ?
Yalnız dağılmayın,ne olursunuz...
Hey sensen buraya gel...
Oh,çocuklar ne yaramaz şeylersiniz... !
- Gelin,oturun bakayım şöyle çevreme,
Bir çember olun ıstık bit çember...
Çiçekler içinde canlı çelenkler...
Okuyayım o güzel gözlerinizde
Ruhuma ürpertiler veren olağanüstü şeyler...
- Bakın,görüyor musunuz dağları,
Nasıl da yükselmişler heybetle,
Sarmışlar,kaplamışlar ufukları
Vadi vadi,doruk doruk,tepe tepe...
Dağların hep dumanlıdır başları,
Ufuklar ötesini görür bakışları,
- Ah,o dağ gibi insanları
Nasıl arıyor gönül şu günlerde...-
- Şu çiçek donanmış ağaçlara,
Şu renk-ahenk bayırlara bakın...
Sizler onlardan da körpe
Onlardan da güzel ve narinsiniz
Yavrularım...
Elbette çiçek derebitirsiniz
Analarınız,babalarınız,kardeşleriniz
Ve öğretmenleriniz için...

Ama şimdi değil...!
 Çiçekler de sizler gibi
 Narindir,hassastır çünkü...
 Dallarından koparılır koparılmaz
 Suyu konmazlarsa,
 Solar giderler...
 Bana kalırsa
 Sevgili çocuklar,
 Onları
 Okşamakla,koklamakla yetinsiniz
 Daha yerinde olur...
 Çünkü,
 Bir çiçeği-dalından-koparmakla
 Bir insanı vatanından
 Evinden,barkından,toprağından
 Ayırmak arasında
 Pek fark yoktur!
 Hiçbir çiçek
 En pahalı vazolarda da,
 En konforlu salonlarda da
 Kırıldaki kadar güzel durmaz,
 Canlı kalamaz,
 Mutlu olamaz
 İnanın bana çocuklar...
 Yine de siz bilirsiniz...

Ne olursunuz
 El süreyim demeyin sakın
 Ağaçlara da.
 Onların bir dalım,bir yaprağını koparmak
 Bir kardeşinizin
 Kolumu koparmaktan farksızdır,
 Yemin ederim...
 Onların da korunmaya,
 Seilmeye ihtiyacı var...
 Tıpkı sizler gibi
 Tıpkı sizler çocuklar...
 Yurdumuzun,evimizin barkımızın
 Ciğerleridir,solungaçlarıdır
 Ağaçlar,ormanlar...

- İşte deniz çocuklar...
 Ne kadar kocaman görüyor musunuz,
 Ne kadar dingin,
 Sonsuz yüzlü bir ayna gibi...
 Yansıtıyor erişilmez göklerin
 Işıltısını ve rengini...
 Allah korusun çılgın dalgalarından
 Fırtına çıktığı zaman
 Deniz aşırı sefere çıkan
 Denizcileri, gemicileri...
 Kimi büyük, kimi küçük,
 Kimi sağlam, kimi çürük
 Umut, hasret, hüznün, korku yüklü tekneleri...
 İçinizde deniz aşırı
 Yolculuğa çıkanınız var mı... ?

- Bakın, bakın martılar,
 Ne kadar özgür ve mutlu görünüyorlar,
 Ne kadar soylu, güçlü ve temiz...
 Ah, bizim paslı yüreklerimiz...
 Nasıl cıglık cıglığa
 Döne döne havalanıyor,
 Sonra ürpertili sulara
 Pike dalışlar yapıyorlar
 Avlanmak için...
 Bulut bulut gövdeleri,
 Yayvan kıl kanatlarıyla
 Böyle davranmak zorundalar
 Yaşamak için...
 Açık sularda, okyanuslarda
 Güneş sulardan doğar,
 Sularda(n) kavuşur
 Dev ateşler yaka yaka ufuklarda, sularda...
 Biliyorsunuz, oralarda
 Martılardan çok daha büyük kuşlar
 Albatroslar bulunur...
 Bir görseniz,
 Gerçekten görkemli kuşlardır onlar...

- Deniz deyince aklıma nedense
 Büyük savaşlar gelir çocuklar,
 Büyük fırtınalar, tayfunlar...
 Size söz etmek isterdim onlardan,
 Fakat şimdi sırası değil!
 Her şeyin bir yeri, zamanı var...

- Deniz bize
 Güzel şeyler de hatırlatır
 Aynı zamanda...
 Söz gelimi
 Deniz gözlü, deniz yürekli insanlar...
 Hemen hepimizin
 Unutulmaz anıları vardır
 Onunla..
 Öyle değil mi?

Zaten ömür dediğimiz şey
 Sonsuz hatıralardan, çabalarından, savaşımından,
 Başarılarından, başarısızlıklardan
 Başka nedir ki!
 Hayata anlam kazandıran,
 En başta düşünmektir çocuklar,
 Ve doğru düşünmekle bulunan, ulaşılan
 Saf inanç, sevgi ve büyük başarılar...
 İnanç ve sevgiyle bakarsak,, bakabilirsek eğer
 Daha net, daha güzel, daha mükemmel
 Görebiliriz her şeyi...
 Daha sağlam ve emin adımlar atabilir,
 Daha uzak hedeflere ulaşabilir,
 Daha yararlı olabiliriz insanlara...
 Daha güzel, daha yararlı şeyler
 Bırakabiliriz gelecek kuşaklara...
 Bırakabileceğimiz en değerli şey erdemdir
 Kuşkusuz bilgi ve inançla...
 En büyük erdem çocuklar,
 Adalettir, adalettir...
 Adaletsiz oturamaz, oturtulamaz hiçbir şey
 Yerli yerine...
 Kurtulamaz toplumlar,
 Anarşiden, kaostan...
 Korkunun egemen olduğu yüreklerde
 Barınamaz inanç ve sevgi...
 Sevgisiz, inançsız, bilgisiz bireyler
 Ve toplumlar
 Bir hiçtir(ler)...
 Ne doğru dürüst bir adım atabilirler
 Uygarlık yolunda,
 Ne de dişe dokumur bir şeyler bırakabilirler
 Gelecek çağlara...
 Hele bir,
 Sinmeye görsün adaletsizlik
 Bireylerin, toplumların hücrelerine,
 At oynatmaya, cirit atmaya başlar,
 Her türlü iffetsizlik, erdemsizlik...
 Balık baştan kokmaya başlar,
 Önlenmez bir coşkuyla kaplar
 Gönül ovalarını lav ırmakları...
 Ne huzur, ne barış, ne güven kalır,
 Ne yaşamak bir anlam taşır...
 Onun için sevgili çocuklar,
 Hem kendimize, hem başkalarına karşı
 Adil davranmayı,
 En önemli prensip yapmalıyız hayatımızda...

.4.

- Ah, benim güzel yavrularım,
Mümkün olsa da
-Zaman dursa da... -
Bütün bildiklerimi, görçüklerimi,
Topyekün hayat deneyimlerimi
Paylaşısam sizlerle...
Ama daha zamanı değil!
Kaldıramayacağımız yükleri
Doğru olmaz birdenbire
Yüklemek omuzlarımıza...
Ömür yükü çekilir gibi değil...

*

- Toprağın altı üstünden
Daha bereketlidir mutlaka,
Suların da...
Karıncalar, yılanlar, börtü-böcekler,
Köstebekler, yarasalar, solucanlar,
Madenler, kuyular, nehirler,
Zengin, olağanüstü bir dünyanın
Bize açılan birkaç gözü sadece...
Yeraltındakiler kadar
Yerüstündekiler de,
Göktekiler de,
Su üstündekiler kadar
Sualtındakiler de
-Güvercinler, kumrular, karlangıçlar,
Serçeler, üveyikler, kuzgunlar, atmacalar,
Yunuslar, balinalar, mercanlar, sonsuz planktonlar,
Arılar, kelebekler, ceylanlar, arslanlar,
Taylar, buzağılar, bukalemunlar, albatrioslar,
Yıldızlar, gezegenler, galaksiler,
Yörüngeler içinde yörüngeler,
Evrenler içinde evrenler... -
Vesaire, vesaire, vesaire...
Yüce Allah'ın yarattıkları, nimetleri
Saymakla bitmez ki!
Hepsi de hayat kavgasında
Bizler gibi çocuklar...
Yaşamak nedir, ne değildir
Bu konuda bir şey bilmiyorsunuz ki!
-Biz bir şey mi biliyoruz sanki!-
Ah, çocukluk ne kolay-ne güç-iştir!

- Hayatın yükü pek ağırdır, pek...
 Onu taşıyabilmeye
 Sağlam omuz ister, sağlam yürek...
 Gün gelecek sizler de büyüyecek
 Hayata atılacaksınız...
 Bu sorumsuz, başıboş çağlarımız
 Bir gün gelecek sona erecek.
 Nasıl şu gördüğünüz çiçek yüklü ağaçlar
 Bir gün meyve vereceklerse,
 Evlenecek çocuk-çocuk sahibi olacaksınız
 Sizler de zamanı gelince...
 Hem onları okutmak, doyurmak, giydirmek,
 Aile(ler)imize, ulusumuza, insanlığa
 Yararlı kılabilmek için hem de
 Çok pek çok çalışacaksınız, çabalayacaksınız...
 Sizler, sizler sevgili çocuklar
 Geleceklerin en büyük umudusunuz...

Allah'ın izin ve yardımlarıyla
 Hepiniz birer makam, unvan, birer meslek
 Belki büyük bir ün sahibi
 Olacaksınız, olabilirsiniz...
 Eviniz, barkınız, malınız, mülkünüz,
 Arabanız, eşiniz, dostunuz,
 Bağınız, bahçeniz,
 -Gizli, açık düşmanlarınız- olacak...
 Güzel, bunlar hakkınız kuşkusuz...
 Çalışacaksınız, kazanacaksınız, başaracaksınız...
 Almanızın teri, gözünüzün nuru, elinizin emeği
 Boşa gitmeyecek...
 Fakat her şeyden, her şeyden önemli
 Her şeyden çok gerekli olan insana
 Güçlü ve içten bir inançtır çocuklar...
 İnanç, cesaret ve onur...
 Bunların meyvelidir doğruluk, kahramanlık,
 Feragat, namus, adalet, başıslayıcılık,
 Hoşgörü, sabır, cömertlik, sevgi...
 Ve insanı "insan" yapan,
 Hayatı yaşarmaya değer kılan
 Öbür üstün nitelikler...
 Bunları yitirdiniz miydi
 Ne yüzünüze bir bakan olur,
 Ne elinizden tutan...
 Dünyanız, ahiretiniz zindan olur...
 Hem kendinize, hem çevrenizdekilere
 Faydanızdan çok zararınız dokunur
 Toplum içinde...
 Gün gelir, vade dolar, ömür son bulur
 Çıkarsınız Allah'ın Huzur'una,
 Diliniz tutulur...

Elliniz,ayağınız dolaşır birbirine,
 Rezil,rüsvay olursunuz,
 En Büyük Gün'de
 Dosta,düşmana...
 Ah,bundan daha derin bir acı,
 Daha büyük bir utanç ve mutsuzluk,
 Hakirlik,horluk,
 Düşünebiliyor musunuz... ?

İşte bu yüzden sevgili çocuklar,
 Siz siz olun,
 İyi ve sağlam bağlar kurun
 İnsan kardeşlerinle...
 İnsanlara hükmederek değil,
 Onları severek,
 Onlara yaklaşıarak
 Onları kazanmaya çalışarak
 -Hep pozitif enerji yayarak... -
 Her iş daha kolay halledilir...
 Sizler insanlardan neler bekliyorsanız
 Siz de onlara
 Onları vermelisiniz ki,
 Barış,kardeşlik,huzur,muthuluk,
 Egemen olsun toplum(d)a...
 İnatlaşarak,kabalaşarak,gururlanarak
 Bir yere varamazsınız...
 Varsanız bile,
 Fazla tutunamazsınız...
 En küçük bir fiskeyle,
 Tepe taklak olmanız
 İşten değildir... !
 Ya işte böyle yavrularım,
 Her şeyin başı iyi niyettir,
 Kendimizle ve çevremizle
 Barışık olmaktır...
 Toplumdan kopanların,uzaklaşanların
 Alınyazısı yalnızlıktır...
 Yalnızlık güçsüzlüktür,başarısızlıktır...
 Başarısızlık gerileyiştir...
 Başarılı ve güçlü olmak istiyorsak
 Toplumdan kopmamalıyız demek ki...
 Göreyim sizleri,
 Yüzümü kara çıkarmayın
 Büyüdüğünüzde,
 O gün aranızda olmasam bile
 Yüreğim sizin nabızlarınızda çarpacaktır...
 Ümitlerimi boşa çıkarmayın
 Ne olursunuz çocuklar...
 Size güvenim,size inancım
 And olsun kendimden fazladır...

- Evet efendim, ne diyorduk, ha...!
Seveceksiniz, sayacaksınız insanları,
Ayırmayacaksınız zengin, yoksul,
Sakat, sağlam, genç, yaşlı,
Kara, ak, kızıl, sarı...
Hatta inançsız, inançlı...
Hepsi Allah'ın kulusdur...
Cümlesi saygıdeğerdir aslında...
Hayattır hayat en büyük okul...
- Üç şeyi iyi seçin hayatta;
Kitap,, arkadaş, meslek.
Üç şeyin iyi bilin değerini;
Ana-baba, zaman, sağlık...
Üç şeyden sakının özenle;
Yalan, kin, iftira...
- Ne gelirse insanın başına
Kötü arkadaştan gelir,
Kötü huylardan
Ana-babaya saygısızlıktan,
Yanlış meslekten, yanlış kitaptan,
Bilgisizlikten, açlıktan,
Akıl, zamanı iyi kullanmamaktan,
- Eğer sevilmez, sayılmazsa ana-baba,
İyi kullanılmazsa akıl ve zaman,
Pek işe yaramaz sağlıklı olmak da!
- Kin, iftira ve yalan
Allak bullak eder yürekleri, toplumları,
Yıldandan kaçır gibi kaçın bunlardan
Sevgili çocuklar,
Gördüğünüz yerde ezin başlarınızı...
- Yürekleriniz sevgi, iyilik kadar
Ayarlı, hazır olsun acılara da...
Başarısızlıklar, felaketler
Çorap söküğü gibi ardarda
Gelir de gelir,
Hayatın bazı dönemlerinde,
Karşı duramazsınız sonra..
Artık işiniz yoksa,
Uğraşın, didinin, çalışın, çabalayın
Bir adım atacağım diye hayatın
Sürprizlerle dolu sarp yollarında...
Göreceksiniz, anlayacaksınız ki
Her adım atışınızda,
Her soluk alışınızda
Geri geri gittiğinizi...

Yalnız yavrularım,bazan
Başarısızlıklar,yanlışlıklar da
Büyük bir rol oynayabilirler
Başarılı olmak için hayatta
İnanın bana!
Daha iyi görür,anlarsınız
Bütyünce her şeyi
Umarım...
Öğrenirsiniz bakmasını olaylara
Daha geniş bir açıdan..
Bir gün gelir başarısız
En güç,en olmayacak işleri.
Budur daim dua(ları)mız...
Hep mutlu,onurlu, neşeli
Başarılı görmek isteriz sizleri...
Ancak sizlerin başarılarıyla
Güzel günler görür,yüzü güler
Vatanımızın,insanımızın,
Hatta cümle insanların...

En büyük başarı çocuklar,
İnsanın kendi kendisiyle
Barışık olması,
Kendine karşı açtığı savaşı
Kazanmasıdır yığıtçe...
Erdemli bir insan ancak
Saçtığı pozitif enerjiyle
Bütün olumsuzlukları
Olumluluğa dönüştürerek
Bozulan dengelerin kurulması,
Her şeyin yerli yerine oturtulmasına
Katkı sağlaması,
Toplumun ileriye,daha ileriye
Taşınmasına arka çıkması
Bunun için hayatını ortaya koyması,
Bir tutam ışık saçabilmek uğruna
Mum gibi erimesidir gönlünce...
Sizler sizler birer mum değil de
Birer galaksi olmalısınız çocuklar...
Olmalısınız ki,bir bakışınızla,
Bir dönüşünüzle çevrenizde
Aydınlaşıp mağaralar,kanyonlar,
Yüzyıl,Yüzyıllar, . . .

Eğer vatan, insanlık, yaşama, görev aşkıyla
 Çarpıyor, coşmuyorsa yürekleriniz,
 Karşınıza çıkan engelleri
 Mümkün değildir aşabilmeniz, yenebilmeniz
 Hayat yolunda...
 Vatan bugün sizlere verdiklerini
 Geriye ister bir bir büyütüğünüzde....
 -Bu onun en doğal hakkı değil mi... ?-
 Ona göre davranın işte sizler de,
 Hazır olun şimdiden
 Borçlarımızı ödemeye...

Canım demek istiyorum ki
 Dürüst, çalışkan, yiğit, atılgan
 -İnançlı, iyi birer insan... -
 Bir vatandaş olun ki
 Umutluğunu bulsun sizlerden
 Her şeye layık vatan.
 Ve yücelsin güçlü, kavi
 Omuzlarının üzerinde...
 Sarsın kaplasın yeniden
 Yedi iklim, yedi kuşağı
 Evrensel şöhreti, şanı...
 Sizlerin sayesinde
 Her gün sağlam bir adım atsin
 Medeniyet yolunda.
 Her gün düzenlensin yeni bir şölen
 Meydanlarında, doruklarında...
 Horon çeksin kızanlar,
 Dadaşlar, efeler,
 Zeybek, harmandalı, bar
 Serin yaylalarında coşkuyla...
 Bire yüz, bire bin versin
 Bire on veren başaklar,
 Yükselsin ardarda
 Gümrah dumanlı bacalar,
 Yollar, tüneller, köprüler, barajlar
 Ulaştırsın Yurd'un dört bucağına,
 Yedi iklimine
 Işığı, suyu ve insanı,
 Kubbeler, sütunlar, sayfalar
 İnanıcı, sevgiyi, bilgiyi...
 Güçlensin daha bir yüreklerde,
 Daha bir büyüsün umutlar...
 Umutlar, sevinçler ve sevdalar...
 Ve yüce gönüllü karasevdalılar...
 Yürüsün taze kan
 Büzülen, daralan damarlara.
 Sönmez ışıklar fişkirsın,
 Yarılan damarlardan, bağırlardan...

Diyelim ki,gelirken/giderken okulumuza
 Yolunuz üzerinde
 Bir özürle,bir yoksul insan gördünüz,
 Alay etmeyin sakın onunla.
 Ne olursunuz,
 Merhamet dolsun körpe gönlünüz...
 Bakalım çarpıyor mu onun yüreciği de
 Allah,Peygamber,
 Vatan,insanlık,özgürlük aşkıyla...
 İnsanlar dış görünüşlerine göre
 Değer kazanmazlar,değerlendirilmezler...
 Zaten aşkla ürpermiyorsa yürekler
 Bir avuç kara marsıktan beterdirler...
 Hele o günkü harçlığımızdan
 Verebilerseniz bir miktar ona,
 Bir tebessüm edebilirsiniz en azından
 Onun duyduğu mutluluktan
 İnsanlık katılır insanlığımıza,
 Onur katılır omurumuza...

İyi olmayabilir bütün insanlar...
 İnanın en kötü sanılanının bile
 İyi bir yanı vardır çocuklar...
 Kötü insandan çok aslında,
 Kendisine verilen nimetleri
 İyi değerlendiremeyenler vardır...
 Eğriyi doğru,doğruyu eğri sananlar,
 Pozitif enerji yerine negatif enerjiyi
 Seçenler ve yayanlar,
 Aklını doğru kullanamayanlardır...

Şartlar ne olursa olsun örnek olun siz
 Güzel,soylu davranışlarınızla herkese...
 Yemin ederim göreceksiniz
 İyi olduğunu kötü bilinenlerin de...
 İyilik olsun en büyük silahınız...
 Dediğim gibi gönülleriniz
 Vatan,insanlık,özgürlük,barış sevgisiyle
 Dolu oldukça has Müslümanız,
 Türksünüz,insansınız gereğince...

.9.

Dinliyorsunuz,duyuyorsunuz,okuyorsunuz,
 Savaşlar çıkıyor yeryüzünde,
 Haksızlıklar oluyor görüyorsunuz...
 Güçlülüler eziyor,hırpalıyor güçsüzleri...
 -Güçsüzler güçlü olmayı öğrenmeli!-
 Ekranlar,kitaplar,gazeteler,dergiler
 Dolup taşıyor bu tür haberlerle...
 Acıyla kasılmış çehreler,
 Kavrulmuş bedenler,
 Baştan başa yakılmış,yıkılmış
 Köyler,kentler,beldeler,
 Bir deri bir kemik kalmış
 İnsanların resimleri
 Acıyla burkuyor yüreklerimizi...
 Düşen bir görev var çocuklar,
 İnsan olarak her birimize...
 Bu savaşlar,haksızlıklar,kıymılar
 Yüzde doksan dokuz kin,hased,kibir,intikam gibi
 Kötü duygular yüzünden çıkar.
 Ne yapmamız gerekiyor demek ki;
 Temizleyeceğiz kinden,hasetten ilk önce
 Sevgili yavrularım içlerimizi.
 Ve inançla arınmış yüreklerimizde
 Eksik olmayacak coşkun bir insan sevgisi...
 Dağıtacağız gücümüzün yettiği,
 Elimizin erdiğiince
 Işık ışıkt,hevenk hevenk bu sevgimizi...
 Ancak böyle katkı sağlayabiliriz biz de
 Adaletin,barışın,kardeşliğin,
 Özgürlüğün,huzurun,dirliğin-düzenliğin
 Yayılmasına yeryüzünde...
 Bir şeyler yaptık diyebiliriz
 Ancak böylece,
 Yaşadığımızı kamtlayabiliriz
 Geleceklere...

.10.

LUNAPARK

- Bilin bakalım şimdi
Nereye gidiyoruz çocuklar...
Var mısınız yürüyelim lunaparka...!
Bekliyordur şimdi dört gözle sizleri
Atlı karıncalar,dönme dolaplar,
Çarpışan otolar,salıncaklar,
Daha neler,daha neler...
Haydin,gelin,koşun çocuklar,
Yalnız dikkatli olun aman ha!
Çok kalabalık bugün yollar,
Sakan uymayı unutmayın
Trafik kurallarına...
Allah korusun yavrularım,
Bize lazımsınız sizler...

- İşte,işte göründü lunapark...
Herkes hazırlasın parasını,
Girelim tek tek düzenle kapıdan
İtişmeden,kakışmadan,
Biletlerimizi alarak,
Kimse bozmasın sırasını...

- Siz dönme dolaba mı bineceksiniz,
Pekala,tamam tamam çocuklar,
Ya siz çarpışan otomobillere mi...?
Öyle olsun,öyle olsun,peki!
Bakın şurada atlı karıncalar...
Hadi hadi bilirim sizi
Kabınıza sığmazsınız oyun dendi mi?

.11.

H Ü Z Ü N

Çiçek bahçelerinden güzel,
 Kuşlardan şen,şakrak
 Yıldız yıldız çocuklar
 Şafakla birlikte
 Okullarına koşuşurlar,
 Pınar pınar yürekler,
 Çiy yağmış gözler,
 Işık ışıltı,yaprak yaprak,
 Gonca gonca tebessümlerle...

Hemen yollarının üzerindedir
 Her okul dönüşü uğradıkları bahçe.
 Tahterevalliler,salıncaklar,
 Kay-kaylar,atlı karıncalar...
 Burada ne hoş vakit geçirirler
 Ele avuca sığmaz yumurcaklar
 Oyun saatlerinde...
 Onlar için burası bambaşka bir alemdir...

Fakat ah,bir sabah geçişlerinde
 Bir de ne görsünler,
 Ne salıncaklar var,
 Ne tahterevalliler...
 Hepsinin yeller estiyor yerinde...
 Bir şeyler koptu sanki
 Görünürde mini minnacık
 Gerçekte evrenlerden büyük yüreciklerden,
 Körpe bir dalın ağaçtan kopması gibi...
 Ve dünyaları aydınlatan gözlerden
 Süzüldü pembe yanacıklara
 Paha biçilmez inciler
 Sımsıcacık...

Havalandılar yakın dallardan kumrular,
 Kırılmaçlar,serçeler,üveyikler
 İç paralayan çığlıklarla...

Kindi,kimlerdi,,hangi acımasız el(ler)di
 Onlara çok gören
 Üç günlük masum eğlencelerini,
 Yerle bir eden
 Ümitlerini,sevinçlerini...

.12.

- Ooo,zaman nasıl da çabucak geçivermiş
 Değil mi çocuklar...
 Nasıl,ıyi vakit geçirdiniz mi bari... ?
 Baksanız a
 Güneş iyice yükselmiş
 Tam tepemizde şimdi,
 Gölgele iyice kısaldı,
 Karınlarımız acıkmıştır sanırım
 Doğrusu benim acıktı.
 Haydi bakalım açsın,yaysın
 Herkes azık çantasını
 Yemyeşil çimlere...
 Allah ne verdiyse,
 Zeytin,ekmek,domates,yumurta,
 Börek,boğaca,çörek,kurabiye,
 Kavun,karpuz,üzüm,şeftali...
 Başlayalım "besmele"yle,
 Bereketli olsun,
 Afiyet olsun...
 Azığı fazla olanlar,
 Bölüşsün kardeşçe
 Az olan arkadaşlarıyla.
 İnsan dediğiniz
 İyi günde de yardım etmeli
 Dostlarına
 Kötü günde de...
 Hatta gerektiğinde
 El uzatabilmeli düşmanlarına bile!
 Düşmanlığı sürdürmek yerine
 Sona erdirmek daha güzel değil mi... ?
 Böyle soylu duygular,
 Örnek davranışlarla
 Şimdiden bezerseniz
 Yüreciklerinizi,benliklerinizi,
 Yarın ne sıkıntı çekersiniz,
 Ne çektirirsiniz
 Yakın ve uzak çevrenize.
 Huzur,neş'e ve aydınlık saçarsınız
 Bulduğunuz her yere...
 Her zaman,her yerde
 Aranan,özlenen biri olursunuz,
 Muthuluk verir,muthu olursunuz...

- *Şimdi isteyen dinlenebilir,
Dileyen açıp kitabını, dergisini
Okuyabilir,
İsteyen oyun oynayabilir,
İsteyen bir şeyler atıştırabilir,
Sohbet edebilir...
Biraz sonra kalkacağız çünkü...
Yavaş yavaş toparlansak mı
Ne dersiniz çocuklar...
Güneş alçalmaya başladı
Biraz sonra havanın kararmasıyla
Ortalık serinler...*
- *Güzel çocuklar,
Gerek yok samım hatırlatmaya,
Ne olursunuz,
Özen gösterelim elimizden geldiğince
Çevreyi kirletmemeye...
Bırakmayalım aramızda
Bizlere olumsuz
Sözler söyletecek hiçbir şey...*
- *Ooo, gün kavuşuyor...
Haydi toparlanın bakalım çocuklar,
Dönme zamanı geliyor...
Akşam serinliği de
Usul usul yaklaşıyor...
Analar, babalar, yakınlara
Geç kalırsak merak ederler,
Bakarsınız bizleri aramak üzere
Yollara düşerler...
İyisi mi onları fazla bekletmeden,
Biz dönelim evlerimize...*
- *Görüyor musunuz nasıl tutuştu ufuklar
Ta bir uçtan bir uca yangınlarla...
Yanıyor sular, dağlar, ağaçlar
Doruklardan saçılan sonsuz kıvılcımlarla...
Dönüyor yuvalarına kuşlar...
Ve insanlar, ve insanlar...
Görünecek bir bir yıldızlar
Sonsuz uzayda az sonra...
Ve romantik ay dede
Yumuşak ışık kollarıyla
Saracak denizleri, vadileri, ormanları,
Bahçeleri, evleri, sokakları...
Ve su serpecek mahzun yüreklere
O güzelim tebessümüyle...*

- Biliyoruz değil mi çocuklar,
 Dönerler sonsuz yörüngelerde
 Dev yıldızlar, güneşler, gezegenler, nebulalar
 Sınırsız uzay boşluğunda
 Gür ışıklar, renkler, sesler saçarlar ...
 İnanan, seven ruhlarda
 Hayranlık, korku, sonsuzluk, saygı
 Hayret duyguları uyandırırılar ...
 Yüce Yaratıcı'nın erişilmez sanatı
 Ve gücü karşısında
 Boynumuz kıldan ince,
 Sevgimiz evrenlerce ...

-Susun, dinleyin çocuklar,
 Duyuyor musunuz,
 Akşam ezanı okunuyor ...
 Müezzinin sesi ne güzel.
 Biliyor musunuz,
 Güzel sesle okununca ezan
 Doğrusu insanın içine işliyor ...

-Sizler büyüdüğünüz zaman
 Yıldızlar arası yolculuklar
 Başlamış olacak belki de ...
 Belki büyük bir savaştan,
 -Allah korusun!-
 Belki beklenmedik belalardan
 Çıkış, kurtulmuş olmanın
 Yorgunluğu ve bezginliğiyle
 Bitkin düşmüş olacak insanlar
 Kim bilir ...
 Belki büyük, evrensel başarılarla
 İmza atmış olacaklar ...
 Adaletin, sevginin, kardeşliğin, mutluluğun
 Egemen olduğu bir dünyaya
 Bir İnanç Ve Sevgi Çağı'na
 Ulaşacaklar ...
 Kim bilir ...
 Bu biraz da size bağlı,
 Sizlere yavrularım ... !

- Pek farklı olmayacak çocuğum
Belki senin dünyan da...
-En azından öyle sanıyorum
Geçirdiğim deneyimlerden... -
Senin büyük,duyduru,soylu dünyan...
Fakat kardeşlerinin
Bilmesini istiyorum...
Öyleyse dinle çocuğum,
Dinle ciğerparem,iki gözüm,
Canımın içi yavrum...
Bugün dünyada zulüm var,
Bu gün insanların birçoğu aç,
Bakımsızlıktan,ilaçsızlıktan,savaşlardan
Kırılıyor dal gibi gençler,çocuklar...
Yarınlarından emin değil insanlar,
Yüreklere hicret etmiş inanç...
Sarmış yerkürenin dört bucağını,
Yedi iklimini
Yalancı sahte ilahlar,
Deccallar,firavunlar,tiranlar...
Bugün,
Bizim yakındığımız bu günleri,
Yarın,
Senin aramayacağın ne malüm!
Belki kuruyacak tiranların,firavunların soyu
-Pek sanmıyorum ya! -
Belin büküldüğü zaman
Belki insan soyu
Yıldızları,galaksileri kapı komşusu,
Zorları kolay yapacak,
Olağanüstü buluşlarla
Hayat daha da kolaylaşacak...
Dilerim hayırlı bir vesile olur bu
İnancın güçlenmesine yürekler de...
Ya da insan kendini bir şey sanarak
Şımaracak,küstahlaşacak,sapkınlaşacak...
Kendi günahkar elleriyle
Acı sonunu hazırlayacak...
- Açıp okuyacaksın,umarım
Bir çınarın altında,
Ultramodern bir yapının
Işıklı balkonunda, ya da
Uğultulu bir okyanus kıyısında,
O günlere ulaşır da
Eline geçerse şiirimi...
Artık bilmem,bilemem ki,
Hayıflanır mısın,acırsın
O zaman bana...
Ve çağdaşlarıma...
Bilmiyorum,bilemiyorum
Gözümün nuru çocuğum
İnan,inan bana...
Çok güçsüz hissediyorum
Çok çaresiz kendimi...

Sen ki,
Kurtların,sırtlanların,çakalların,
Akreplerin,farelerin,köstebeklerin,,
Piranhaların,tarantulaların,güvelerin
Tarumar ettiği
Bereketli toprakların,
Yeni filizler süren
Gurbüz,körpe fidelerinden,
Çoşkun tomur(cuk)larındansın...

Sen ki,
Sevgisin,saflıksın,barışsın,
Ebedi ve evrensel barış...
Sen ki,
Sevinçsin,temizliksin,dinginliksin...
Sen ki,
Güzelliksin,ümitsin,geleceksin...
Sen ki,
Erinçsin,mutluluksun,yarışsın...
Zamanlar/mezanlar üstü bir yarış...

.14.

- Bakın her yanda yandı ışıklar...
 Biliyorum,anlıyorum,
 Haklısınız yerden göğe kadar
 Zor olmaya zor,görüyorum
 Bu güzel oyunları bırakmak,
 Birbirtimizden ayrılmak...
 Fakat söz veriyorum sizlere
 -Allah izin verirse... -
 Buradayız yine haftaya pazar...
 İsterseniz başka bir yerde
 Değerlendiririz tatilimizi...
 İsterlerse gelir büyükleriniz de...
 O zaman azalır sorumluluğum,
 Daha rahat olurum ben de...
 Onlara danışın bu akşam
 Bakalım ne diyecekler,
 Oturur ona göre
 Bir karar verimiz hep birlikte...
 Şimdi ne olur beni dinleyin de
 Daha fazla oyalamadan
 Tatalım evlerimizin yolunu
 Bir an önce...
 Yüzüm olsun bir dahaki sefere
 Sizin için izin istemeye
 Ailelerinizden,yakınlarınızdan
 Göğsümü gere gere...
 Gerçi onlar da bizimle birlikte
 Gelecek olurlarsa
 Gerek de kalmayacak buna...
 Neyse, hele bir gelsin o günler
 Tartışırız her şeyi eni komu,
 Buluruz en uygun yolu..

- Aman ha,trafik kurallarına
 Titizlikle,özenle uyun...
 Biliyorsunuz önce sola
 Sonra sağa,tekrar sola
 Bakıp, olanca dikkatinizle
 Adım atacaksınız ana yola.
 Yeşil ışıklar yanıncı
 Gireceksiniz yaya gecidine...
 Geçerken karşıdan karşıya...
 Ne kendinize zarar gelmesine
 İzin verin,ne başkalarına
 Zarar verin ömrünüz boyunca...

-Haydi bakalım,göreyim sizi
 Her halinizle,her tavrınızla
 Ne kadar akıllı,ustu,
 Ne kadar uygar insanlar
 Olduğumuzu gösterin güzel çocuklar...

.15

ANALAR İÇİN

*Boşuna dememiş atalar;
 "Ana gibi yar,
 Bağdat gibi diyar olmaz..." diye.
 Analarımızın değerini bilelim,
 Kırmayalım onları,üzmeylem,
 Bir dediklerini iki etmeylem,
 Onlara saygıda,sevgide
 Kusur etmeylem çocuklar...*

*Kafalarıyla,vücutlarıyla
 Benzersiz,örnek hayatlarıyla,
 Onurlu,şanlı kahramanları,
 Olağanüstü katkalarıyla
 Muzdarip ruhlu sanatkarları
 Armağan eden vatanımıza
 Güzel analar,güçlü analar...
 Gönül dolusu sevgiler size,
 Altın olsun tuttuğunuz topraklar,
 Başlarınızı sarsın gür ağıllar...
 Gerin yumuşacık kanatlarınızı
 Gerin şöyle üstümüze,üstümüze
 Koruyun bizi analar...*

.16.

MARTILAR VE ÇOCUKLAR

Katmış önüne sabah ışıkları
 Karşı dağların ilkyaz kokularını...
 Taşıyorlar gagalarında/kanatlarında martılar
 Duru aydınlıkları
 Damla damla,yaprak yaprak
 Çocuk bahçelerine...
 Serpiyorlar sık yaprakları arasından
 Biberlerin,çamların,palmyelerin
 Zakkumların,begonyaların,güllerin
 Demet demet üzerlerine...

Ve çocuklar,
 Fecir ışıklarından berrak,
 Firdevs vadilerinden dingin
 Yürecikleriyle,tebessümleriyle
 Kinsiz,kavgasız dünyalarından
 El sallayarak
 Gülümsüyorlar bize
 Fecir fecir,leylak leylak... (zaubol gumbak)
 Biz,
 Biz büyükler yanı,
 Kinli,kavgalı dünyamızdan
 Başımızı kaldırıp da
 Dönüp bakamıyoruz onlara...

Allah'ım,nedir bu halimiz!
 Kirlenmiş ellerimizi,yüreklerimizi
 Ne zaman çocuklar gibi
 Açabileceğiz utanmadan Sana...

.17.

DENİZ VE ÇOCUKLAR

Uyyuyordu deniz
 Geniş ve rahat yatağında,
 Ufuktan ufuğa gerili
 Koskocaman hamağında...
 Uyyuyordu çocuklar
 Denizin baş ucunda
 Sularla koyun koyuna,
 Denizin bildiklerinden,gördüklerinden habersiz...
 Yelkenliler geçti,
 Motorlar geçti ardarda,
 Öbek öbek martılar,karlangıçlar,
 Transatlantikler,şilepler,tankerler,
 Zırhlılar,kalyonlar,çektirmeler...
 Deniz bana mısın demedi,
 Uyanmadı çocuklar...

Uyandı hafif uykusundan deniz,
 Uyandılar çocuklar da...
 "Aman Allah 'ım,siz misiniz..."
 Diyerek doluşturdı deniz
 Köpük parmaklarını çocukların saçlarında...

Çocuklar,çocuklar
 Atıldılar denizin kucağına...
 Söylediler en güzel,en içli türkülerini
 Sevinçlerin en katıksızıyla...
 Martılar,balıklar,albatrosalar,
 Kayalıklar,yosunlar,yıldızlar
 Eşlik ettiler onlara coşkısıyla...

.18.

FİLİSTİNLİ ÇOCUK

*Bir çocuk, gözlerinde yıldızlar,galaksiler,
Bir çocuk,alınındaki sonsuz dolunayların
Yakamozlar yaktığı ufuksuz okyanuslar,
Bir çocuk,sinesini yurt edinmiş hüzünler,
Yüreği aşınası en tath acıların...*

*Bir çocuk,dudağında sonsuz al gül goncası,
Minicik avucunda kırık bir taş parçası
Gülümsüyor yangınlar,çığlıklar ortasında,
Feleklerin dinmeyen uğultusu başında...
Öylece kalakalmış,donmuş bakışlarında
Çağ'ın omursuzluğu,insanlığın utancı!*

*Kırılalı ellerde acımasız namlular
Kin kusarken bürüyor ufukları yangınlar,
Mahzun gül bahçeleri çiğnentiyor hoyratça
Peygamberler otağı Kent'in sokaklarında...*

*Yükselirken Firdevs'e sonsuz ışıltı kanatlı
Atlarla yiğitlerin mutlu,özgür ruhları,
Kürsülerin ardında,yuvarlak masalarda
Yine ahkam kesiyor çatal dilli ağızlar,
İpleri Kel Kartal'ın pençesinde kuklalar...!*

Yanıyor çürük insan kokusuyla genizler...

.19.

ÇOKO PRENS

Buz gibi bir havaydı...
 Bir bakkal dükkanında
 Alış-veriş ederken
 Bir de "çokoprens" aldı
 Sevimli yeğenine.
 O sırada dükkana
 Gelen bir çocuk baktı
 -Sümüğünü silerken
 Morarmış elleriyle-
 Ona mahzun gözlerle...
 Bir tane "çokoprens" de
 Ona aldı uzattı
 Saçlarını okşadı...
 Sımsıcak bir tebessüm
 Yüreğini dağladı,
 Gözleri buğulandı...
 Dışarı çıktığında
 Hava ılık ılıktı...

Çözülmişti içinde
 Nicedir çözülmeyen
 Yamru yumru kördüğüm...

.20.

KÜÇÜK KIZ VE...

Geçenlerde
 Bir sabah,
 Bir ilkyaz sabahı
 Su almak için
 Çeşme başına
 İnmiştin...
 Kuşların şakmaları
 Yüreğimin içinde
 Yankılanıyordu..
 Serçelerden biri indi hatta,
 -Ne kadar güzeldi ah!-
 Çeşmenin kurnasından su içmeye
 Örke ürke...
 Bizden zarar gelmeyeceğini
 Anlamış olacak ki
 Kana kana içtikten sonra
 Kanat vurdu özgürlüklere
 Sevinç, mutluluk çılgınlıklarıyla...

Bir küçük kız,
 Bir çiy damlası,
 Bir çiğnem(lik)sakız,
 Kadar duru ve temiz,
 Çiçek yüklü badem dalı
 Bir serçe kanadı, bir gül yaprağı
 Kadar narin, ince,
 Cici mi cici bir kardeşiniz
 Kucağında damacana
 Su dolduruyordu...
 Israrla
 Strasını bana vermek istiyordu
 Gözlerimin içine
 Mahzun mahzun baka baka...

Bir şey "cız" etti
 O an içinde...
 Daha bir aydınladı
 Yerler, gökler
 O bakışlar,
 O tebessümlerce...
 Değişti boyutlar
 Dışlarda, içlerde...
 İklimler tümünden düzeldi,
 Mevsimler tümünden baharlaştılar...

Aynı gün,
 Akşamüzeri,
 Sık sık birlikte
 Sohbet ettiğimiz,
 Can ciğer
 Dost bildiğimiz
 İki kişiyi,
 Hem de
 İki güzel hemşehrimi
 Arkalarından
 Daha dün
 Söylenmedik söz bırakmayan
 Düşmanlarıyla
 Kırk yıllık dostlar gibi
 Sarmaş dolaş gördüm.
 Yutacak gibi oldum
 Küçük dilimi,
 Kaynar sular döküldü sanki
 Başımdan aşağı...
 Bir de,
 Ta uzaktan
 Bakarak benden yana
 Sinsi sinsi gülüşmesinler mi!
 Daha bir karardı,
 Daha bir daraldı
 Gökler ve yer
 Onların ruhlarında,
 Onların bakışlarında,
 Onların gülüşlerinde...

Ve bir kez daha
 İnandım,
 Yaşamaya
 Değer bir yer
 Olduğunu dünyanın
 Çocuklar var oldukça...

Daha bir güçlendi, zenginleşti
 Daha bir anlam kazandı
 Hayatım...

.21.

ÇOCUK VE GÜVERCİNLER

Konup,kalkıyordu karbeyaz güvercinler,
Barış,sevgi,iyilik,
Huzur,bağlılık,kardeşlik,
Özgürlük,mutluluk,esenlik...
Kısaca güzel,yüce şeyler söyleyen
Çılgınlarla,kanat vuruşlarla..
Eksiltiyordu üçer beşer yerden
Onlar için serpilene yemler...
Geniş,aydınlık meydana
Bir alemdiler şu güvercinler...

Yaradı parlak,deniz gözlü,
Başak saçlı çocuk onlardan yana...
Havalandılar hep birden önce
Acı çılgınlara ata ata
Bir şahin inmiş gibi aralarına...
Sonra indiler süsüle süsüle
Sardılar çocuğun çevresini
Bir ışık-ses çelengi gibi...

Çocuk,minik,yumuşak avuçlarıyla
Serptikçe buğday tanelerini
Daha çok sokuldular ona mırıltılarla...

Ey çocuk,(evet)
Şu güvercinler gibi
Özgür ve temiz
Kalacak mısın ömür boyu...?
Heyhat,
Meydanda halimiz...!
Çılgan

.22.

KUMRU

*Bir kumru su içiyor fiskiyeli havuzdan,
Küçük mermer havuza serpilen ışık-sudan...
Halkalar açılıyor çember çember iç içe
Kıyılara çarpınca ince dalgacıklarla,
Kaldırıyor başını munis kuş zarafetle,
Ürpertiyor kursoru zarif titreşimlerle
Akkor billur damlalar yüreğine değdikçe...*

*Bir çocuk yavaşlıyor anasıyla usulca...
Derin, duduru mavi gözleri iraklara
Dalıyor, çocukluğun verdiği safiyetle
Bir şeyler hissediyor, anlatamıyor ya da.
Söylemek istemiyor duyduğunu belki de!*

*Başıyor fiskiyeden alevler püskürmeye
Kumru onu görünce, o kumruyu görünce...
Yanıyor içler, dışlar gümrah kıvılcımlardan...
Birden havalanıyor kumru sonsuzluklara
Alevli soluklarla, ışıklı çılgınlarla,
Çocuğun kendinden saf ruhu kanatlarında,
Kumrunun kanatları çocuğun yüreğinde...*

.23.

ÇOCUĞUM!

Daha yolun başındasın çocuğum!
 Boyuna bosuna bakmadan
 Kime yaşamayı, hayatı
 Öğretmeye kalka(ş)ıyorsun!
 Ah, benim güzel yavrum
 Bana çizmeden yukarı
 Çıkıyormuş gibi geliyorsun!
 Aman gözünü dört aç,
 Ayağını denk at,
 Ne olursun!
 Büyük sözü dinle,
 Başına buyruk olma!
 -Hiçbir şey başına buyruk değildir
 Evrenlerde/anti evrenlerde... -
 Sana uzanan her ele elini verme,
 Her yalan bakışa,
 Her tatlı söze kanma,
 Hayat,
 Bir gül bahçesi değildir...
 -Hayatlarını
 Gül bahçesi haline
 Getirenler-az da olsa-yok değildir.-
 Hayat,
 Belki sonsuz cepheli
 Bir savaş alanıdır.
 -En öldürücü silahlar
 Hem en gizli,
 Hem en yakın alanlardır... -
 Hayat,
 Gamzeli gülücüklerden,
 Önüne gelene göz süzmekten
 Yiyip içip, çiftleşmekten
 İbaret hiç değildir...
 Hayat,
 Sonsuz yürekle sevmektir
 -Yaradan'ın hoşnutluğuna
 Kavuşmak istiyorsan... -
 Cümle yaratılmışı
 Hoş görmektir...
 Sevmesini bilmemek
 Yaşamayı bilmemek demektir...
 Sevmek,
 Ufuksuz vuslat ummanlarına
 Yelken açmaktır
 Hicran tekneyle...

Ve sevmek
 Ve sevmek çocuğum,
 Gül bahçesinden zakkum: dermektir
 -Dikenyle, zehrıyla... -
 Hüzünün ılık elleriyle...
 Sevmek,
 Çılgın bir tempoyla dönmektir
 Evrenlerin çevresinde,
 Bir ateş topu halinde
 Evrenleri döndürmektir çevrende...

Sen, sen hangi yürekle
 Böyle bir işe girişebilirsin ki,
 Söyle!
 Daha yolun başındasın çocuğum,
 Boyundan büyük işlere kalkma,
 Gözünü dört aç,
 Adımlarını denk at,
 Büyük söz dinle
 Ne olursun!
 Barış kendi kendinle,
 Yakın ve uzak çevrenle,
 -Cümle alemle... -
 Çizmeden yukarı çıkma...!
 Acı çekmeni istemiyorum
 -Gerçi acısız hayat, hayat değildir ya!-
 Dayanamazsın, tökezleniverirsin diye
 Korkuyorum yüzü koyun
 Yerden yere...
 Bir el uzatan bulunur mu sanıyorsun
 Düşene...
 Sana uzatmasalar da
 Sen el uzatanlardan ol
 Düşene, düşkünlere
 Er-geç karlı çıkan sen olursun
 Dünyada, ahirette
 İnan bana...!
 Ancak böyle açılır önünde
 Sonsuzluklara çıkan ılık-yol...

.24.

İBRET!

Bir yerde, bir zamanlar
 Bir aile yaşarmış...
 Yanlarında barınan
 Ve ilyce kocalmış,
 Anlayışa, bakıma,
 Sevgiye, merhamete,
 İlgîye muhtaç olan
 Hasta dedeye yalnız
 Bir çanak içinde
 Yemeğini verirler
 Sofraya almazlarmış,
 Ölmesini beklerler,
 Onu azarlarlarmış.
 Ne yazık ki, zavallı
 İhtiyarın onları
 Yeryüzüne getiren,
 Büyüten, yetiştiren
 -Rahmetliyle birlikte.-
 İnsan olduğunu da
 Çoktandır unutmuşlar...

*

Bir gün bu karı-koca
 Beş, altı yaşlarında
 Yaramaz mı yaramaz,
 Akıllı mı, akıllı,
 Ele avuca sığmaz
 Erkek çocuklarını
 Elinde bir bıçakla
 Bir tahta parçasını
 Oymaya uğraşırken
 Görmüşler ve sormuşlar
 Ona ne yaptığını.
 İstifini bozmayan
 Çocuk demiş ki; "Tahta
 Bir çanak yapıyorum,
 Yaşlandığınız zaman
 Ben de size onunla
 Vermeyi düşünüyorum
 Sıcacık aşınızı..."

.25.

Ç O C U K

*Bir çocuk gülümüyor içimizde
Tomurları patlıyor bütün dalların*

*Bir çocuk düşünüyor içimizde
Ondan öğrenebiliriz sırrını tefekkürün...*

*Bir çocuk ağlıyor içimizde
Tadıyoruz en ulvisini ızdıraqların...*

*Bir çocuk haykırıyor içimizde
Anlıyoruz ne demek olduğunu özgürlüğün...*

*Bir çocuk büyüyor içimizde
Hala farkında değiliz gerçeğin...*

*Bir çocuk yürüyor içimizde
Görüyoruz an an yaklaştığını ufukların...*

*Bir çocuk susuyor içimizde
Evrenleri sarsıyor dalgaları sayhaların...*

*Bir çocuk ölüyor içimizde
Sönüyor bütün ışıkları evrenlerin...*

*Bir çocuk bakıyor içimizden
Görüyoruz göremediklerimizi birden...*

*Ah, bir tutabilsek saydam ellerinden
Sonsuzluklara çıkarabilir bizi
İçinde çırpındığımız çirkeften...*

.26.

ÇOCUK VE ADAM⁽¹⁾

Zengin Bir adam bir gün
 Bir çocuk görür yolda,
 Çıplak ayaklarıyla
 Her biri buz parçası
 Taşlara basa basa
 Yürürken solgun,süzgün...
 Acır yoksul çocuğa;
 "Gel yavrum "der, "hele bir,
 Taşlar ayaklarını
 Dağlarken demir demir
 İçim paralanıyor,
 Yüreğim kan ağlıyor.
 Gel,sana şu dükkandan
 Bir çift pabuç alalım.
 Böyle giderse bir gün
 Yatağa düşeceksin..."
 Mosmor dudacıkları
 Çocuğun pembeleşir,
 Gelen nimet Rabb'ından
 Onu pek sevindirir.
 "Sağ olun"der, "efendim,
 Buna çok sevinirim.
 Gerçekten ciğerime (iliğime)
 İşliyor zalim soğuk,
 Ne muradınız varsa
 Dilerim Allah versin..."

Hemen köşe başında
 Bulunan pabuççuya
 İlerlerler birlikte.
 Bir çift ucuzca pabuç
 Uydurulur kolayca
 Çıplak ayacıklara...

Her ikisi de memnun,
 Yürürler ıslak,uzun
 Sokakta konuşmadan...
 Çocuk minnettar,adam
 Mutludur yaptığından
 Adamın bakışları
 Pabuçlardadır her an.

Çocuk bir adım atsa,
 "Evladım tut elimi,
 Çarpacaksın taşlara,
 Pabuçlarımı kolla,
 Dikkatli ol, bak önün
 Çamur, batarsın sonra.
 Yere fazla sert basma
 Parçalanır topuğun.
 Bak gördün mü çalılar
 Boyalarını çizdi.
 Uluorta yürüme,
 Özen göster kendine,
 Uslu olur çocuklar..."

Çocukcağız ah, of der,
 Boyun bükerek, sabreder,
 Nihayet sabrı taşar.
 Eğilir, bir seferde
 Çocuksu öfkesiyle
 Çıkarır ayağına
 Dert olan pabuçları,
 Uzatır zengin baya
 Ve der ki: "Sağ olunuz
 Ayaklarım ısındı,
 Fakat huzurum kaçtı,
 Bu ne tükenmez yolmuş,
 "Daha rahatım böyle.
 Ne taşla takılmaktan,
 Ne çamura batmaktan
 Kalmadı artık korkum..."

Yürür umutlu, özgür
 Buz taşlar üzerinde
 Ilık ayaklarıyla...

Pabuçlar ellerinde
 Kalakalır öylece
 İyiliksever(!) adam
 Sokağın ortasında.
 Gönü kat kat dürülür,
 Yoktur farkı bir puttan...

(1): İslam'da İyi Huy (Şevket Bilgisel) Sh:111-112

.27.

ÇOCUKLARA SESLENİŞ... -I-

Ey Amerika 'daki, İngiltere 'deki, İtalya 'daki,
 Almanya 'daki, Fransa 'daki, Japonya 'daki,
 İsveç 'teki, Norveç 'teki, İsviçre 'deki, Kuveyt 'teki...
 Zengin ve mutlu çocuklar...!
 Sizler, sizler ki,
 Yediğiniz önünüzdedir,
 Yemediğiniz aranızda,
 Bir eliniz balda, bir eliniz yağda...
 Düşünüyor musunuz bakalım
 Rahat ve ılık döşeklerinize
 Uzandığınız zaman geceleri,
 Seyrederken pencerenizden
 Pırıl pırıl ışıyan gökleri,
 Şimşekleri, gök gümbürtülerini,
 Rüzgarların, denizlerin, ormanların uğultularını,
 Kuşların şakımalarını
 Keyifle dinlerken ,
 Bengladeş 'teki, Etiyopya 'daki, Sudan 'daki,
 Anadolu 'daki, Afganistan 'daki, Filistin 'deki,
 Eritre 'deki, Çad 'daki, taygalardaki,
 Kutuplardaki kardeşlerinizi...

Onlar, onlar ki,
 Ne sizlerin yediklerini yiyebilirler,
 Ne giyebilirler giydiklerinizi,
 Ne okuduğumuz okullarda okuyabilirler...
 Onların,
 Kah gün ışığıdır elbiseleri,
 Kah fırtınadır, kardır, tipidir...
 Kah kuru arpa ekmeğidir yiyecekleri,
 Kah simittir, bulgurdur, pırtıdır...
 Bulamayanları çoktur bunların hiçbirini
 Hatta bir yudum temiz suyu bile...
 Onlar,
 Razıdır her şeye belki...
 Yalnız bir tatlı tebessümle,
 İçten bir duayla,
 Bir müşfik bakışla,
 Bir lokma ekmek, bir yudum suyla
 Bir güzel sözle olsun
 Onları hatırlamak gerekmez mi
 Ah, hiç değilse...
 Allah yardımcımız olsun...

.28.

ÇOCUKLARA SESLENİŞ – II

Ey güzel çocuklar,
 Ey acılı dünyamızın umut ışıkları,
 Şimdi Yirmibirinci Yazı:'dayız biliyorsunuz...
 Mümkün olduğu kadar
 Kısa süremeli çocukluğunuz...
 Hayatın yükü ağır çünkü,
 Çok ağır anlıyor musunuz!
 Çabuk büyüyor belleri
 Büyüklerin şimdi...
 -Daha önceleri,neden bilmem ki
 Hiç istemezdim çocukların büyümesini,
 Yanılmışım demek ki!-
 Her zamankinden çok bugün
 Size ihtiyacımız var...
 Ne olur çabucak büyüyün,
 Ey Atom Çağı'nın çocukları...

Büyüyün ki,
 Yüzyıl'ın korkunç fırtınaları,
 Akal almaz oyunları,yangınları
 Devirmesin,kavurmasın sizleri...
 Henüz tomurcukları bile
 Patlamamış körpe fidelikleri...
 Büyüseniz de,
 Hiç solmayan bir çiçek gibi
 Çocuk yanınızı koruyun içinizde...

Hoş büyüyünce de
 Fırtınalar,yangınlar denecek değil ya!
 Daha iyi karşı durabilirsiniz belki
 Onlara hiç olmazsa...
 Ve destek olursunuz
 Başımız darda kaldıkça
 Bize de var gücünüzle...

Çocuklar,çocuklar,çocuklar
 Bakamazdık geleceklere ümitle,güvenle
 Sizler olmasaydınız eğer...
 Yüzümüzü kara çıkarmayın çocuklar
 Bir gün gelip de...
 Çok şey(ler) bekliyor sizden büyükler...

.29.

M A S A L

*Bir masal anlatmak istiyorum
 Dinle bak,yavrucuğum...
 Daha doğrusu sana
 Masal gibi gelecek şeyler...
 Gel şöyle otur yanıma,
 İster,
 Dizime koy güzel başını,
 İstersen yaslan göğsüme,
 Çekeyim kokunu,ılıkliğini
 Sindire sindire içime...
 Seni çok,ama çok seviyorum
 İnan bana!*

*Ben senin yaşlarındayken,
 Yalın ayak baş(ı) kabak
 Badi badi koştururdum
 Boyumu aşan
 Gümrak ekinler içinde
 Türküler mırıldanarak
 Yalnız başıma...
 Nadasa bırakılmış sonsuz toprakta
 Müşfik yaz güneşinde
 Tabanlarımı kanatarak...*

*Kütür kütür razakıları,irikaraları,
 Çekirdeksizleri,kadın parmaklarını
 Genç güçlâ kütüklerden,
 Ahududu,haruru,narı,elmayı
 İnciri,bademi,şeftaliyi
 Dallarından devşirirdim
 Yumuk ellerimle...
 Harman döverdim
 Sevgili dedeciğimle...
 Doru atların çektiği
 Çakmak taşlı döven üzerinde
 Bir şey sanırdım kendimi!
 Çocuk aklı işte!*

Sen,
Taze pekmeze,
Limon sıkılmış zeytinyağına
Buğday ekmeğini bana bana
Yemek nedir bilir misin?
Sonsuz nimetler Veren'e
Minnet duyarak yürekten...

Sen,
Dolunay ışığında
Tütün, anason, ekin tarlalarında
İpilik toprakta
Kıyama durdun mu
Ayla, yıldızlarla...

Sen,
Çalışkan yel değirmeninde öğütülmüş,
Kepekli unla yoğrulmuş,,
Kubbeli toprak fırında pişirilmiş
Defne kokulu
Sıcak ev ekmeğiyle
Kelle peyniri,
Hurma zeytin yedin mi?

Sen,
Koyunun, keçinin, ineğin
Cömert göğüslerinden
Ilık ılık süt sağdın mı?

Sen,
Hamarat kovanlardan devşirdiğin,
Balı kattığın sütü, yoğurdu
Arkadaşlarınla paylaştın mı?

Sen,
Göz alabildiğine engin,
Gömül alabildiğine dingin,
Bereketli mi bereketli
Bir ovada
Sürüleri güttün mü
Zeytin dalıyla...
Hevenk hevenk domatesleri, biberleri
Dallarında gördün mü... ?

Sen,
 Ufuklara dayanan kırlarda,
 Serin,yemyeşil tepelerde
 Uçurtma uçurdun mu?
 Kamış atlar sırtında
 Sonsuzluklara koşturdun mu... ?

Sen,
 Kuzu melemeleri,
 Eşek anırmaları,
 Horoz sesleri,
 Köpek havlamaları,
 At kişnemeleri,
 Kuş cıvıltıları,
 -Hele o çır-çır böcekleri,
 Ya o gece kuşları... -
 Arı vızıltılarıyla
 Uydun mu,uyandın mı
 Havadar odalarda,
 Çadırlarda,çardaklarda,teraslarda...

Ah,daha ne diyeyim sana,
 Ne diyebilirim ki,
 Bilmem ki!

Sen,sen,
 Çocukluk nedir bildin mi?
 Ey Yirmibirinci Yüzyıl'ın
 Bahtsız çocuğu...
 Bütün oyuncakların
 Bilgisayardan,atariden ibaret,
 Oyun alanın
 -Eğer varsa-
 Evinin balkonu
 Ya da önündeki sokak
 Ki o da tehlikelerle dolu!
 Televizyon desen arsızlık,şiddet...

Sana masal gibi gelse de
 Bütün bunlar doğru çocuğum...
 Sen bahtına yan...
 Yirmibirinci Yüzyıl'da yaşıyorsan
 Bu kadardır çocukluğun...
 Keşke gücüm yetse de
 Zamamı durdursam,
 Ya da geriye sarsam...
 Sen de ,sen de hiç değilse
 Birkaç saat olsun
 Gerçek çocukluğu(nu) yaşasan...

.30.

ÇOCUKLAR VE KUŞLAR

Sabahın dingin alacakaranlığında
 Çocuklar görürüm,
 Pırıl pırıl bakışları,
 Temiz, tertemiz yüzleri,
 Ütülü, kolalı yakaları,
 Sırtlarında ağırlıklarıyla
 Boy ölçüşen çantaları,
 Gıcır gıcır pabuçları,
 Güzel mavi önlükleriyle
 Burçlar'ın, palmyelerin... altından
 Koşarlarken okullarına
 Güle oynaya...
 Tatlı bir coşkuyla ürperir gönlüm...

Ve havalanır kuşlar
 -Çocukların özgür ve duru ruhları gibi... -
 Binler, binlerce...
 Coşkunca, çığlık çığlığa
 Yüksek Burçlar'dan, duvarlardan, ağaçlardan...
 Hür hür kanat çırpırlar
 Çığlıklar atarak üstümüzde...
 Gülümserler çocuklar
 Tebessümlemlerim en temiz,
 En gerçeği, en içlisiyle...
 Gülümseriz onlara
 Elimizden geldiğince biz de
 İçtimiz kan ağlasa da
 Onlar gibi olmayan
 Nicelerinin hayat şartları
 Gözlerimiz önüne geldikçe
 Eririz kahrımızdan...

O anda,
 Dağılır gibi olsa da
 Cümle gamlar, tasalar
 Esen sabah rüzgarınca....
 Dalgırlansa da
 Koy'un mavi-ai, gri suları
 Ufuklar boyunca...
 Daha bir gürleşse de
 Kuşların şakımaları
 Mahzunlaşan dallarda...
 Yüreklerin derin bir yerlerinde
 İnce bir sızıdır kanayan...

.31.

(1)
ÖĞRETMENLERİNİZ...

Günlük hayatınızın yarından çoğu
Öğretmenleriniz, arkadaşlarınız arasında
Geçmiyor mu?
Sabah kahvaltınızdan sonra
Okulda almıyor musunuz soluğu?

Öğretmenlerinizin üzerinizdeki
Büyük hak(lar)ını unutmayın asla!
Omurla dolsun, kabarsın sineleri
Hizmet ederken vatanınıza, insanlığa
Gördükleri gün sizleri...

Çıktığınız zaman huzuruna
Öğretmeninizin,
Onu saydığınızı, sevdiğinizi
Açıkça belli edin
Ölçülü, güzel davranışlarınızla...
Böylelikle kazanın siz de
Onun sevgisini...

Onun yanındayken
Boş sözler söylemeyin,
Gerektiğinde komuşun sadece,
Size sorulmayan
Herhangi bir şeye dair
Konu açıp da
Dağıtmayın asıl konuyu...
Size izin verilmedikçe
Ortaya bir mesele atıp da
Kalkışmamanız gerekir
Saçma sapan sorular sormaya...
Hele edep dışı bir tavır takınp da
Bilgiçlik taslayarak
Gerçeği ve doğruyu
Ondan daha iyi biliyormuşçasına
Onu eleştirmeye,
Onun görüşlerine aykırı olarak
Fikirler(i) ileri sürmeye
Sakin kalkışayım demeyin!

Her zaman haddinizi bilin!
 Ders sırasında,
 Öğretmeninizi
 Olanca özen ve dikkatinizi
 Ona yönelterek
 Sessizce dinleyin!
 Sözüñü asla kesmeyin...!
 Hüzünlü, durgun olduğu zamanlarda
 Gerekli, gereksiz sorularınızla onu
 Rahatsız etmeyin,
 Canını sıkmayın,
 Keyfini kaçırmayın,
 Dikkatini dağıtmayın...!
 O ayađa kalkınca,
 -Ya da sınıfa girdiğinde.-
 Ayađa kalkın siz de...
 Ancak oturmanıza izin verirse
 -"Çocuklar, oturabilirsiniz.." derse-
 Oturun yerlerinize...
 Eğer yolda
 Birlikte yürüdüğüñüz olursa,
 Yerli yersiz sorularla,
 Ölçüsüz davranışlarla
 Onu yormayın, üzmeyin...!
 Ve ona yoldaş olmak için
 Önceden izin alın.
 Sizin düşüncelerinize ters düşen
 Bazı davranışlarını
 Küçükük aklınızla,
 Yanlış değerlendirip de,
 Kötü zan beslemeyin
 Öğretmenleriniz hakkında...
 Çünkü onlar,
 Sizin bilmediğiniz, bilemeyeceğiniz
 Çok şeyi sizden iyi bilirler,
 Onların hayat deneyimleri,
 Sizinkinden kat kat yüksektir...
 Hatta size ters gelen davranışları
 Sizlerin yararına bile olabilir
 Kısa ve uzun vadede...
 Bunu aklınızdan çıkarmayın
 Sevgili çocuklar...
 Öğretmenliğin ne kadar
 Yüce ve kutsal
 Bir iş, bir meslek olduğunu
 Ya öğretmen,
 Ya da anne/baba olduđunuzda
 Anlarsınız umarım...

(1): Öğretmene Karşı Öğrencinin Vazifeleri (İmam-ı Gazali)

.32.

BİR HİKAYE DAHA

Bir zamanlar bir baba
 -Yaşlı, başlı bir dede.-
 Torununun yanında
 Gül dalı bastomıyla
 Oğlunu dövüyormuş
 Bilinmez bir sebeple.
 Toruncuk şaşkın, ürkek
 Korku dolu gözlerle
 Onları gözliüyormuş.
 Babasının ağzından
 Çıt bile çıkmıyormuş.
 Dede ise durmadan
 Onu almamayan
 Bir öfke nöbetiyle
 Sınırdan köpürerek,
 Vuruyor vuruyormuş.
 Üstelik bir yandan da
 Durma söylentiuyormuş...

Yorularak sonunda
 Fırlatmış kızgınlıkla
 Bastonunu duvara
 Ve dönüp bitkin halde
 Yığılmış döşegine...

Torun gitmiş usulca
 Babasının yanına,
 Biraz da kızgınlıkla
 Demiş: "Çok yazık sanal"
 "Şu zavallı moruktan
 Yediğin sopalarla
 Yüzün çürük içinde,
 Kan fışkırdı sırtından.
 Görürdün ne yapardım
 Ben olsaydım yerinde!
 Hayret bir şeysin baba
 Sen ne biçim insanısl!

"Oğul,sen ne diyorsun!"
Diye sızlanmış baba,
"Her vuruşunda bana
Bir daha vursun diye
Dua ettim Allah'a.
Bir gün gelecek sen de
Çoluk çocuk sahibi
Olacaksın belki de.
O zaman dikkat et de
Saydır,sevdır kendini
Ailende,çevrende.
İyi olarak yaşa
Şerefine ömrünce.
Kıvanç dıysun çocuğun
Ailen,eşin,dostun,
Seninle düşman bile
Hakkını teslim etsin!
Ancak böyle düşmezsın
Benim düştüğüm hale."

.33.

BAHÇE SULAYAN ÇOCUK

Bir çocuk bahçe suluyor
 Mevsimsiz,iklimsiz bir yerde
 İki gözü,iki çeşme...
 Suyun serin şırlıtısı karışıyor
 Karanfil kokulu soluklarına...
 Su ıgıl ıgıl içinden geçiyor
 Ulaşıyor ufuksuz okyanuslara...

Bir çocuk bahçe suluyor,
 Zamansız mekansız bir yerlerde,
 İki gözü sonsuz çeşme,
 Cümle tasalardan azade...
 Suyun duru aydınlığı
 Yüzünde,ellerinde,gözlerinde...
 O kadar ince,saydam,ışıl ışıltılı
 O kadar terütaze...

Sürükliyor,savuruyor ıpissız sokaklar,bulvarlar,
 Ovalar,vadiler,stepler,kuşaklar boyunca
 Yanık et kokan kül bulutlarını
 Bıçak bıçak bir rüzgar,
 Aydınlanır gibi oluyor
 Puslu bir dolunayla
 Revaklar,kubbeler,şadırvanlar ve havuzlar...
 İnce bir stzi dağılıyor bağrımları...

Su içmeye iniyorlar
 Lav ırmaklarından
 Yavrularıyla ceylanlar,
 Kaplanlar,güvercinler,atlar....
 Bir adam dolaşıyor sonsuz kumsalda
 Kemiksiz elinde safran yapraklı bir dal,
 Sonsuz gündoğumu bakışlarında...
 Bir çocuk ağlıyor acı acı
 Genç bir kadının kollarında,
 Şiddetleniyor gitgide yüreğindeki sancısı
 Kum sıradağlarının bağrında
 Patlıyor sonsuz pınar ardarda...

*Bir,bir patlama daha oluyor güneşte,
Evrenlerin mahzun yüreğinde...
Ve sonsuz tıflakler galaksilerde...
Ve boyutsuz yüreklerde ..*

*Bir kadın çıkıyor bir kapıdan
İki gözü iki çeşme...
Bir adam giriyor bir kapıdan
Pür neşe...
Bir ağaç devriliyor toprağa boylu boyunca
Dalıyla,budağıyla,meyvasıyla,
İklimler/mevsimler üstü bahçelerde
Sonsuz dalı ağaçlardan
Benzersiz yemişler devşiriyorlar
Günahsız parmaklar...*

*Ve bir atardamar kesilmiş gibi
Fışkırıyor su
Kavruk topraktan...
Arklardan taşan
Coşkun sulara karışıyor
Çocuğun gözyaşları...
Usul usul seyreliyor,dağıtıyor
Gitgide yaklaşan çevrenleri
Saran vuslat korkusu...
Ürperiyor okyanusların dipleri...*

*Bir çocuk bahçe suluyor,
Bir yerlerde...
Uzaklardan,çok uzaklardan gelen
Boğuk top sesleriyle
Bengildiyor o an...
Ve düşüyor parsıldayan
Pamuk ellerinden
Serin toprağa
Çamurlara bulanmış çapa...
Dalgırlı gözlerinden
Bellî belirsiz süzülüyor
Birkaç akkor damla
Ufaksuz okyanuslara...*

.34.

U T A N Ç

(Çığlık)

Her gün kırk bin çocuk ölüyormuş
 Bakımsızlıktan,yoksulluktan,
 Açlıktan,savaşlardan...
 Bahtsız,çilekeş gezegende.
 Her gün kırk bin terütaze can,
 Her gün kırk bin körpecik beyin...
 -Bunların yüzde onu üstün zekalı olsa!-
 Yani yirmi dört saatte,
 Yani üç bin altı yüz çarpı yirmi dört,
 Bölü kırk bin eşittir iki virgül onaltı...
 Yani her iki saniyeden
 Biraz,fazla bir zamanda
 Bir çocuk ölüyor demektir bu!

Duydunuz mu... ?
 Dinleyin,dinleyin kulak verin...
 Üstün yetenekli hekimler,
 Çok büyük devlet/bilim adamları,
 Psikologlar,sosyologlar,terapistler,
 Yalan(cılık) ustaları
 Diplomatlar,styasiler,politikler,
 Soylular,sophular,aristokratlar,
 Konformistler,burjuvalar,şövalyeler,
 Göstermelik sivil toplum örgütleri...
 Vesaireler,vesaireler...

Duydunuz mu... ?
 Limuzin 'lerde,Cadillac 'larda,Rolls-Royse 'larda,
 Villalarda,yalılarda,konaklarda,yatlarda
 Şişinenler,gerinenler,
 Duydunuz mu... ?
 Bir günde yeryüzünde
 -İki,üç saniye arayla-
 Kırk bin-belki daha fazla-çocuk ölüyormuş
 Açlıktan,hastalıktan,savaşlardan...
 Ve asıl sizin oburluğundan,arsızlığınızdan,
 Acımasızlığınızdan,doyumsuzluğunuzdan...

Duydunuz mu,
 Duydunuz mu... ?
 Uygur Çağ'ın temsilcileri(!),
 Hazır yiyicileri,
 Piranhaları, sülükleri...
 Tağut'un azatsız uşakları,
 Kibrin, gururun tutsakları,
 Haksız kazanılan servetlerin
 Vampir yürekli efendileri!
 Duydunuz mu... ?
 Kırk bin çocuk ölüyormuş
 Her gün gezegende...
 Kırk bin...
 Yani iki üç saniyede
 Bir körpeçik bedenini
 Sonu geliyormuş
 Acımasızların mücrim ellerinde...
 Duydunuz mu,
 Duydunuz mu... ?

*

Büyük, anlamlı şeyler yazıyor
 Bir çocuk ak duvarlara
 Minik parmaklarıyla...
 Güvercinlerin ısıltılı çığlıklarına
 Karışan kutlu çağrıyı dinleyen
 İçin için ürperen
 Gün görmüş şadırvanın serin çeşmelerinde
 Abdest tazeliyor
 Nebülöz yürekli mü'minler...
 Sonsuz hacimli mabetten
 Avluya taşan ruhlar, bedenler,
 Secdeye varan dolunay alınlar
 Korkunç bir patlamayla
 -Ardarda zincirleme patlamalarla... -
 İrkiliyorlar, ürperiyorlar,
 Tepeden tırnağa sarsılıyorlar...
 Ağır bir toz bulutuyla
 Örtülüyor kubbeler, revaklar...
 Çocuğun güçsüz ellerinden
 Su gibi kayıp düşüyor
 Kalemle birlikte ümitler...
 Fakat hayır, hayır!
 İster toz bulutlarıyla
 Örtülsün kubbeler, revaklar,
 İster alev yağsın göklerden
 Sarsılmamalı inançlar,
 Tükenmemeli ümitler...
 İnanç ümittir, ışıktır...

.35.

ÇOCUK MARŞI

*Bu yıl bizim yılımızdır,
Bu çağ bizim çağımızdır,
Biz çalışkan çocuklarız.*

*Bu gün birer fideciğiz,
Yarın ormanız, bahçeyiz...
Biz evrensel bir buketiz.*

*Yer bizimdir, gök bizimdir,
At bizimdir, kuş bizimdir.
Bilseniz ne cömertizdir.*

*Bize sevgi besleyeni
Koruruz gözümüz gibi.
Biz gönüllü askerleriz.*

*Vatan, millet, ana-baba,
Komşumuza, insanlığa
Hizmeti görev biliriz...*

*İşte size demet demet
Bahçemizden derdik çiçek.
Hiç solmayan nergisleriz...*

*Ey yüce millet, insanlık,
Bakın, biz büyüdük artık.
Geliyoruz cıglık cıglık...*

*Kutsal değerler üstüne,
And içtik sancak üstüne,
Geliyoruz bağı yanık....*

*Hiç sönmeyen meş 'aleyiz,
Kavuşmayan güneşleriz,
Geliyoruz ışık ışık...*

*Uygarlık denizlerine
Özgür, duru yüreklerle
Yelken açtık, dümen bastık...*

*Coşkumuz sarsın dünyayı,
Yaşasın çocuk alayı...
Geliyoruz düğün, dernek...*

*Ey kardeşler, ey büyükler,
Bizi bekliyor evrenler...
Yürüyelim çelenk çelenk...*

.36.

U M U T

*Ne kadar yoğun yığınlarla
 Kaphı olursa olsun ufuklar
 Güneş,
 Doğduğunu belli eden
 Birkaç ışık demetini
 Bir yolunu bulur salar
 Yığınların içinden
 Nankör yeryüzüne...
 Güllerin, nergislerin bağrında
 Tutuşur gizli bir ateş
 Sonsuz goncalar açar
 Bulbüllerin yüreklerinde
 Alev renginde...*

*Sen de öyle ol çocuğum...
 Yay ısıt ısıt bakışlarını,
 Gül gül tebessümlerini
 Çılgın kalabalıklar arasından,
 Ufuklar ötesinden...
 Sonsuz güvercin fişkırsın bağrından
 Işık-alev kanatlı...
 Seni görmezden gelenlere
 Duyur kutlu varlığım...
 Sonsuz galaksinin kaynaştığı
 Körpe yüreğini
 Aç özgürce,yiğitçe
 Sana yaraşan budur yavrucuğum
 Budur and olsun!*

.37.

C O Ş K U

Çatırdıyor devriliyor çınarlar,,
 İhlamurlar,meşeler,sedirler,sekoyalar...
 Kan revan içinde...
 Ürperiyor ufuktan ufuğa
 Okyanuslar,ırmaklar,kanyonlar,doruklar...
 Esiyor yaman bir kasırga,
 Kuşaktan kuşağa...

Şimşekler çaka çaka gözlerinde
 Kavkı(lar)topluyor çocuklar
 Kesiksiz,uğultulu med-cezirlerle
 Bir daralan,bir genişleyen kumsalda...
 Işıklı başlarının üzerinde
 Çığlık çığlığa dönüyor albatroslar...

Aka aka birbirlerinin içine
 Sonsuz debili ırmaklarca
 Gözlerinden körpe yürekler
 Yürüyorlar sonsuz hyabanlarda...

Daha bir çoğaltıyor kuşlar
 Ufuklarda,dallarda,doruklarda,
 Daha bir aydınlatıyor alınlar,
 Mağaralar,labirentler,kanyonlar...
 Her adımlarında,
 Her soluklarında,
 Her bakışlarında...
 Daha bir kamıtlıyor topraklar,
 Daha bir kızartıyor yapraklar,
 Daha bir olgunlaşıyor yemişler,
 Çatır çatır yarıyor tomurlar
 Sonsuz dallarda...

Yürüytün,yürüytün çocuklar...
 Sizler yürüdükçe,
 Sizler gülümsedikçe
 Büyüyor içimizde
 Daha bir aydınlıklar,
 Daha bir azalıyor karanlıklar...

.38.

İÇİMİZDEKİ ÇOCUK

*Hiç bakmayı denediniz mi
Bir bebeğin,
Bir kelebeğin,
Bir arının gözleriyle
İnsanlara, kuşlara, ağaçlara,
Gündoğumlarına, günbatımlarına,
Göklere ve evrenlere...*

*O zaman, o zaman
Görebilecektiniz, görebilirdiniz
Şimdi göremediğiniz
Birçok şeyi
Daha yakından,
Daha derinden,
Ve gerçek yüzüyle...
Ve hatırlayıp, unuttuğunuz
Güzel şeyleri...
Ta can evinizden gelen
Önlenmez bir sevinçle
Yeniden
Gülümseyebilecektiniz
And olsun ki!
Bir bebek,
Bir kelebek,
Bir gül saflığıyla...
İçimizdeki
Çocuğu fark edecektiniz...*

Niçin denemiyorsunuz... ?

.39.

ERKEK YEĞENİM

Elinde yastığıyla
 Renkli battaniyesi
 Kapıda görününce
 Işıklı dolar oda... ..
 İnci inci dişleri,
 Ayaklar badi badi,
 Eller kalbura basma,
 Gözler zeytin tanesi,
 Şafaklardan renk alan
 Yüzüyle, gülüşüyle
 Sevimlidir gerçekten!
 Bazı bazı dalar da
 Oyun oynarken birden
 Beklenmedik cümleler
 Akar dudaklarından...
 Bazen güldürür bizi,
 Düşündürür çok kez de.
 Bizim Selahattin bey,
 Bir alemdir vesselam!
 Bizim bir oğlumuz var,
 Yaramaz mı yaramaz,
 Akıllı mı, akıllı...
 İnş 'Allah okuyacak,
 Büyük adam olacak,
 Yurduna yuvasına
 Nice güzel hizmetler
 Yapacak, yaptırarak...

.40.

ÇOCUK VE AĞAÇ

Minnacık,yarı saydam elleriyle fideyi
 Bir çocuk,mavi gözlü,sarı saçlı bir çocuk
 Yüreği titreyerek kuru toprağa dikti!
 Bir çocuk bakışları deniz,saçları ufuk...
 Dağıttı saçlarını aniden çıkan rüzgar,
 Belli belirsiz bir nur ışıladı alnında,
 Kirpikleri ucundan damladı kor billurlar,
 Fidecik ilk sancıyı duydu can damarında,
 Aynı mesajı aldı o an soylu çocuk da...

Fidecik serptildikçe toprağın sinesinde,
 Sonsuzluk kımıl(r)dı çocuğun yüreğinde.
 İlk yağmurlar,ilk filiz,patlayan dal uçları,
 Gamzeli yanaklardan süzülen göz yaşları.
 Işık,su,hava,toprak,dal,budak,tomur,yaprak,
 Pınar pınar fişkırmak,ummanlara yaklaşmak...
 İlk meyvenin sevinci,onuru,coşkunluğu,
 Ne güzeldi(r)paylaşmak bu garip mutluluğu!
 Geçen her an gürleşen atışan bileklerde...

Günler,haftalar,aylar,mevsimler,çağlar,"an"lar
 -Zaman ölçmek için uydurma şeyler bunlar...-
 Kim nerede,ne zaman,nasıl,niçin ne yapar,
 -Niçin günlük işlerle oyalanır insanlar?-
 Çocuğun ağaç ile,ağacın çocuk ile
 Benzersiz dostluğunu anlayacak nerede!
 Bir ayrılık,gayrılık yoktu aralarında...
 Soludukları hava,içtikleri su,hatta
 Habersiz bu dostluktan çoğu bitkiler bile!

Bıyıkları terleyen temiz yüzle birlikte
 Oluşması kesiksiz medlerin sinelerinde...
 An an çakan şimşekler, an an sönen ışıklar,
 Yüzyıllara hükmeden düşünceler, duygular...
 Hücre hücre bölünüş, atom atom büyüyüş,
 Hayatın potasında mayalanış, köpürtüş...
 Damla damla birikiş, demet demet toplanış,
 Bir tepeye tırmanış, kör kuyudan haykırış,
 Kartal kartal yükseliş, kuğu kuğu süzülüş...

Çocuk ona su verdi, güven verdi, aşk verdi,
 O, çocuğa bilgelik, hevenk hevenk yemişler...
 Büyüdü dostlukları, büyüdü sevgileri...
 Kalınlaşan dallarla, kalınlaşan kemikler,
 Aynı şeyi özleyiş, aynı şeyi dileyiş...
 Her buluşmada başka bir boyut, bir hatıra...
 Geçmişten geleceğe ilerleyiş, yükseliş.
 Yeni halkalar dostluk, sevgi halkalarına...
 Gelişen, güzelleşen, kutsallaşan ilişki...

Bazan daralan, bazan genişleyen çemberler,
 Bazan yaklaşan, bazan uzaklaşan çevrenler...
 - Değişen çok şey vardı, değişmeyen hiçbir şey
 Geçmişin, geleceğin koordinatlarında... -
 Buldozerle genç ağaç yerle bir edilirken
 Bir çılgılık koptu, sonsuz bir çılgılık maverada...
 Yepyeni bir dünyanın temeli atılırken
 Yandı sonsuz kandilli şamdan can fanusunda.
 Ürperdi zerre zerre, kürre kürre felekler...

.41.

SALINCAK

Bir Ağustos sabahı,
 Şafağın ısıltısı
 Akarken damla damla
 Göklerden yeryüzüne,
 Gözlerden gönüllere,
 Çıkmıştım yürüyüşe
 Karşı yamaçlardaki
 Çam koruluğa doğru...

Yolumun üzerinde
 Kuzey rüzgarlarına
 Yiğitçe direnmeye
 Çalışan bir ağacın
 -Körpecik bir biberin-
 Meyvesiz dallarına
 Kurulu yorgunluğu
 Sezilen salıncağa
 İlişti, ilişmedi
 Kamaşan bakışlarım
 Yakın ufuklardaki
 Işık fırtınasıyla...

Bir denbire içimde
 Dayanılmaz bir arzu
 Filizlendi, depreşti!
 Salıncakta sallanmak,
 Avaz avaz haykırmak
 Duygusuyla benliğim
 Sarıtlı lale lale...

Baktım olacak değil
Şahlanan duyguları
Frenlemek kolay değil!
-Kimseyi düşürmesin
Rabb'im böyle bir hale... -
Daha sık,daha hızlı
Adımlarla yoluma
Devam ettim,yüreğim
Geçmişin,geleceğin
Arasına gerili
Zaman salıncağında
Sallanan saf bir çocuk
Gözleri mavi boncuk,
Saçları ufuk ufuk
Savrulan yangınlarca...

Geriye döndüğünde
Yazık ki göremedi
Salıncağı yerinde...

.42.

KIZ YEĞENİM

Gül gülüşlü,gamzeli,
Süt tenli,gül yürekli
Yeğenimin yüzüne,
Dalgırlı gözlerine
Vurmuştur içindeki
Takenmez iyilikler,
Ölümsüz güzellikler...

Kendi giymez,giydirir,
Yemez,içmez,yedirir.
Elinde,avucunda
Ne var,ne yok verince,
-Bir yürek gönenince... -
Dünyalar onun olur.
Onun eşi,menendi
İnanın zor bulunur.
Uzak,yakın,dost,düşman,
Ak,kara ayırmadan
Uzattır ellerini,
Açar yüreciğini,
Koşar yardımlarına...

Daha şimdiden belli
Evine,çevresine,
Yurduna,insanlığa
Çok yararlı bir insan
Olacağı kuşkusuz...

Yavrularım sizler de
İyi huylu olunuz!
İyi huylu olunca
Hem mutlu olur insan,
Mutluluk saçar hem de
Bütün ömrü boyunca...

Eh,daha ne isteriz...
Hep aşkla,iyilikle
Çarpan yüreklerimiz
Varsa açar,geçeriz
En zorlu engelleri...

.43.

" - Çocuklar, canınızı sıkmayacaksam eğer,
Kendi çocukluğumdan bazı ilginç kesitler
Anlatmayı ister(d)im size yeri gelmişken.
Her zaman kazançlıdır anlatandan dinleyen...
Bizim çocukluğumuz gerçekten imrenilen
Olağanüstü güzel bir zamanda, bir yerde
Büyük bir ailede geçti huzur içinde... "

Oyunlarımız köşe kapmaca,
Saklambaç, hırsız-polis, kaydırak,
Bazan körebe, bazan tepede
Yarıştırmaktı uçurtmaları.
O renk renk, boy boy uçurtmaların
Yükselişleri, salmışları
Maviliklerin enginliğinde,
Kozmik boyutlu ruhlarımızı
Kurtuluşuydu yerden koparak ...
Uçurtmaları uçurtmak için
Toplandığımız tepe yakındı
Sıcak evine büyükanneemin...
Acıktı mıydı karnum inerdim
Çıplak tepeden bir koşu ona,
-Çok kez gelirdi arkadaşlar da... -
O, ya üstüne şeker serpilmiş
Bir dilim ekmek verirdi ya da,
Avuç dolusu üzüm ve yemiş.
Onu dünyalar kadar severdim...

Oyunlarımız içinde bir de
Topaç çevirme yarışı vardı,
Buydu sanırım en ilginç de.
-Uçlarında bir metal çakılı
Topaçlar koni şeklindeydiler... -
Ahşap gövdeye düzgün biçimde
Sarılan kaytan, ucundan hızla
Çekildiğinde topaç dönmeye
Başlardı toprak/beton zeminde
Artarak her an az daha hızı.
Kimin topacı en uzun süre
Dönerse onun olurdu şükse,
Varılmazdı pek kolay yanına!
Ama ardından yenilince de
Bu sefer öfke nöbetleriyle
Girerdi renkten renge nedense!
İnsan içindir hem yenilgiler
Hem başarılar hayatta oysa!
Hazımsızlığın yoktur yararı!

Kışın kirada oturduğumuz
 Evin alt katı bakkal dükkanı.
 Sokağın öbür yanında evi,
 O da iyi bir komşucuğumuz..
 Bu güleç yüzlü bakkaldır işte
 Öğreten bana okuma yazma.
 Büyüktür yeri hayatımdaki...
 Yaşım beş var yok o sıralarda,
 Öğrenme arzum sığmaz ölçüye.
 Bu günler büyük bir sarsıntı da
 Hatırlıyorum,kış mevsimiydi
 -Kışın Kent'teydik,söylemiştim ya!
 Geceydi,dingin bir kış gecesi.
 Uyku bölündü tiz çılgınlarla,
 Çılgı basan anacığımı.
 "Kalk,kalk..."diyordu durmuş başımda...
 Ovuşturarak ben gözlerimi
 Doğrudum şaşkın,mahmur yataкта,
 Ne olduğunu bilmiyordum ki!

Daha "ne oldu anne" dememe
 Kalmamıştı ki dev bir el sanki
 Çekmiş brakmıştı üçümüzü de!
 Ben yorganımı kaptığım gibi
 Koşmuşum dlmelik merdivenlere,
 Küçük testimiz koltuk altımda.
 Niçin yapmıştım bunu bilmem ki!
 Korkudan mıydı,şaşkınlıktan mı,
 İki basamak inmemiştik ki
 Düşmüştüm paldır kıldır aşağı.
 Anam bağıradursun yukarda
 Biz kestirmeden merdivenlerden
 İnmiştik bile serin taşlığa.
 Sapasağlamdik yorgan, testi, ben...
 Kanamamıştı burnumuz bile!
 Başta bu iki olay ruhumda
 Göksel korkunun yerleşmesinde
 Olmuştu derin silinmez etken.
 İlk dualarım başlar bu çağda...

Anneannemin kız kardeşinin
 İkiyüz adım kadar kuzeyde
 Bulunan serin bağ damlarında
 Masallarını dinlemek için
 Akan ederdik bütün çocuklar
 En saf duygular içlerimizde...
 Pek genç yaşında göçtü ardında
 Üç çocuk, bir eş, başka insanlar
 Braktı gözyaşı döken acıyla...
 Unutmak mümkün değil bugün de!
 Çamur sıvalı kubbeli fırın
 Sayıya sığmaz nimetlerini
 Bereket yüklü cömert toprağın
 Hazırlardı o hoş sofralara...
 Kahvaltı için alır gelirdi
 Konu komşu da ne var, ne yoksa.
 Sıcak pideler, kurabiyeler,
 Bal, zeytin, soğan, buğday ekmeği,
 Bakraç dohusu sütler, pekmezler...

Harman dövmenin hazzı başkadır,
 Anlatılamaz yaşanılmadan.
 Hasat sonrası harman yerine,
 Sertleştirilmiş toprak üstüne
 Ki bu çok geniş bir dairedir... -
 Serilir demet demet ekinler,
 Koşulur güçlü atlar dövene.
 Altında çakmak taşı dizili
 Dövene, sarı-ak, ak desenli
 Ebanisini başına saran
 Dedem oturur, dizginleri de
 Yaşlı ama berk bilekleriyle
 Kavrar, beni de alır önüne...
 Ve "deh deh"lerle atlar koştukça
 Çakmak taşları sapları keser
 Dolgun taneler saptan ayrılır.
 Savrulur tımaz, saman bir yuna
 Ayrılır, buğday başka bir yana.
 Bu bereketin ta kendisidir...

Dedemin mavi alev gözleri
 Mutfakta yanan yer ocağına
 Kim bilir neden dalar giderdi.
 Yarı şaşkınlık, yarı korkuyla
 Bakardım ona çocuk gözlerle,
 Diyecek yoktu dostluğumuza!
 Sorsanız çok şey bilmediğimi
 Söylerim ancak onun hakkında.
 Ateş düşmüştü yüreğimize
 Göçtüğü zaman bir kış gecesini.
 Anneannemin atadan kalma
 Koskocaman bir tezgahı vardı.
 Buruşuk, usta parmaklarıyla
 Yolluk olurdu çul parçaları,
 Uzun taraklar inip-kalkırken.
 Gün boyu onun tak-tuk sesiyle
 İnlerdi yüksek tavanlı oda.
 Tutmanın başka yolu var mıydı
 Verilen sözü müşterilere...

Bir kış sabahı kalktığımızda
 Bir çoğumuzun hiç görmediği
 Bir şeyle-karla, karşılaşmıştık.
 İlk kez hayranlık, korku, şaşkınlık
 Duymuş, ardından toparlanmıştık.
 Anneannemin ağabeyinin
 Sokağın karşı tarafındaki
 Gazel evinin verimli, zengin
 Bahçeciğine bakan aydınlık
 Verandasında biriken karı
 Yemiştik kara kara pekmezle.
 Can damağıma işleyen tadı
 Gitmedi, gitmez ömrüm boyunca.
 Davet etmiştik komşuları da...
 Onlar da çoluk-çocuklarıyla
 Gelmiş, bizlere katılmışlardı.
 Çocukluğumun unutulması
 Mümkün olmayan saflıklımında
 İşte bembeyaz bir kesit daha...

İkiyüz,üçyüz metre kadardı
 Evin arası ilkokulumla.
 Kaygan arnavut kaldırımında
 Bazan potinle,bazan çizmeyle
 Koşardım yağmur,çamur demeden...
 Takımıyla da,yalın ayak da
 Gelenler vardı,yoksulluk işte!
 Geçerdim her yıl sınıflarımı
 Hemen hemen hiç güçlük çekmeden.
 Okumam yazmam önceden var ya!
 Kocaman demir bahçe kapısı,
 Gürbüz çamlarla,akasyalarla
 Gölgeleyen o geniş bahçesi,
 Aklı-karalı çakıl taşları
 İle döşenmiş dörtgen avlusu,
 Aydınlık,temiz sınıflarıyla,
 Bilgili,ıyl öğretmenleri,
 Hamarat,şirin bevvaplarıyla
 Doğrusu güzel bir okulcuktu...

Zil çalar çalmaz ferah,aydınlık
 Sınıflar cıvı cıvı bahçeye
 Dolunca bizler,bir "oh" çekerler,
 Onbeş dakika olsun dinlerler
 Ders boyu birer kazana dönen
 Başlarını ya,bekledikleri
 Gecedir binbir gözle aslında!
 Eşiz bir oyun yeridir bahçe...
 Birdirbir,uzun-eşek,körebe,
 Sek-sek,kaydırak,köşe kapmaca
 Her zaman gözde oyunlarımız.
 Bahçenin kuzey sınırındaki
 Sahada maçlar olunca bazen,
 Futbol tutkunu olanlarımız
 Duvar üstüne dizilirlerdi.
 Teneffüs biter,onlar orada
 Kendilerinden geçtiklerinden
 Duymazlardı zil sesini artık.
 Hak ettikleri tek şey kötekti!

Bostan ve sebze tarlalarına
 Dadanan cansız kuşçağızları
 Kaçırarak için yer yer kurulan
 Acayip bostan korkulukları
 Doğrusu epey işe yarardı!
 Korkulukların kolların da
 Rüzgar estikçe sesler çıkaran
 Çingirak ya da zil asılırdı.
 Geniş,yalpılı omuzlarından
 İki yanına açılmış olan
 Uzun kolları,iri başıyla
 Korkulukları insan samrdı
 Zavallı kuşlar,çünkü insandan
 Görmüşlerdi en büyük zararı
 Kısa da olsa hayatlarında!
 Yüksek Çatı'ya çullananları
 Kim,nasıl,neyle korkutabilir,
 Çelik pençeli akbabaları
 Kim,neyle,nasıl durdurabilir?

Nar nar ateşle dolu mangalda
 Darı patlardı,çay demlenirdi...
 Kuru incirler,kuru üzüm
 Konurdu tabak tabak ortaya.
 Konuklar için her şey,konuklar...
 -Yalıdan konuk eksik olmazdı.-
 Ağırlar,hoşnud etmek isterdi
 Halam elinden geldiği kadar.
 Evlerin bolluk muştucuları
 Kapımız her an açık gelsinler...
 Ne kadar uzun,sıkıcıdırılar
 Komuksuz geçen günler,geceler...
 Hamur işleri,sütlü tatlılar,
 Manti,kadayıf,imambayıldı,
 Kalbura basma,cacık,salata
 Kuru sıkmanın (1) en lezzetlisi,
 Tarhana,bulgur,yoğurt,musakka,
 Ev makarnası,yaprak sarması...
 Mutfağımızın en seçkinleri...

(1):Çeşme 'ye özgü sarımsaklı,sirkeli,çok değişik bir tadı olan köfte.

.44.

İYİ GECELER

Geceniz hayırlı olsun çocuklar...
 Hepinize hepinize
 Tatlı uykular,renkli rüyalar...
 Uzandığınız zaman döşediğinize
 Ananızın,babanızın iyiliği için,
 Ulusumuzun,insanlığın yücelmesi için,
 Kardeşleriniz,kendiniz için
 İyilikten,güzellikten yana
 Neler biliyorsanız söyleyin...
 O saf yürekleriniz çimen çimen ürpersin,
 Yalvarın,yakarın yüce Allah'a...
 Dua edin,O duadan hoşnud olur
 Tertemizdir ruhları sizlerin,
 Dualarınız da kabul olur...
 Bir kaynar kazana benzeyen dünya
 Durulur,güzelleşir Cennet olur...
 Sizin içten dualarınızla,
 Sizlerin yüzü suyu hürmetine
 Bakarsınız geceler gündüz olur...

Bol bol dua edin,
 Ne olur...

.45.

D U A

*Dua, dualar ne kutludurlar
 Hele yürekten geliyorlarsa...
 Sonsuzlukların kapılarına
 Dayanmanın tek yoludur dua.
 Küçüklüklerin, bencilliklerin,
 Kıskançlıkların, cimriliklerin
 Bataklığından, kutsal sevginin
 Doruklarına, mutluluğuna,
 Akılsızlığın, sıg düşüncenin
 Kuyularından kozmik bilincin
 Yüksek ve geniş ufuklarına,
 Umarsızlığın, güvensizliğin
 Bu kağısından sonsuz güvenin,
 İyiliklerin, güzelliklerin,
 Özgürlüklerin, erdemliliğin
 İklimlerine, kuşaklarına
 Yükselmek için kanattır ruha.
 Dua, dualar ne kutludurlar
 Hele gönülden kopuyorlarsa...*

*Dua, dualar aydınlatırlar
 Kat kat, en koyu karanlıkları,
 Eğer yürekten kopuyorlarsa...
 Kesiksiz ışık sağanakları
 Düşünce gönül topraklarına,
 Gerilir dallar, patlar tomurlar
 Ardarda sonsuz çatırtılarla...
 Kavuşmaz olur güneş, dolunay
 İlahi aşkın ufuklarında...
 Belirir alev yeleli atlar
 Bahtın mevsimsiz çayırlarında,
 Çağlar'ı sarsar haykırmaları...
 Evrensel, kozmik bakış açısı
 Kazandıran ne can gözlerine,
 Sonsuz ufuklar açan beyine?
 Güçsüzlük veren uzaklıkları
 İçten dualar yaklaştırırlar.
 Koyu, en koyu mutsuzlukları
 Ancak dualar mutlandıırırlar...*

16.8.2006

H